Släkten Strand från Borgeby till Stockholm

Familj 1 - (se även krönikorna om släktens anfäder Borgström, Sjöberg och Anders Nilsson från Billinge).

Pehr Andersson, född 1756-01-18 i Bäringe, Billinge, död 1834-01-14 i Holländarehusen, Borgeby. Ladufogde/Rättare i Borgeby.

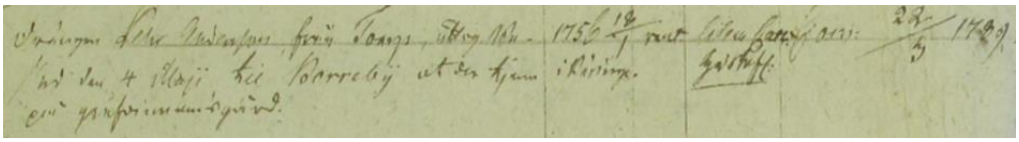
Pehr var född på familjens hemman Bäringe, men hans far gick bort 1765 och styvmodern 1769. Pehrs äldre bror Ola gifter sig året efter styvmoderns död och flyttar som ny Åbo till hemmanet Toarp i Billing samma år. En av sönerna från granngården hade tagit över fadems del av hemmanet Bäringe som ny Åbo, i och med sitt giftermål 1766 med brödernas styvmoder. Pehr återfinnes hos sin storebror Ola i Toarp år 1772.

1767 köper Fredrik Trolle ut Borgeby, vilket därigenom blir en integrerad del av det gårdskomplex som ligger under sätesgården Trolleholm och låter där uppföra ett tegelbruk i det område som kom att kallas Holländarehusen. Fredrik efterträds vid sin död 1770 av dottern Viveca (maken Gustaf Bonde avled 1764). Viveca var mycket engagerad i godset och hade bl.a. varit drivande för att starta en skola för barnen i byn tillsammans med sockenpastorn Schlyter.

Borgeby från öster år 1818. Akvatint av Ulrik Thersner.

Senast 1784 tjänar Pehr som stalldräng på Trolleholm i Torrlösa socken under Ladufogden Daniel och 1786 har Pehr tagit över uppgiften som fogde. Han är fortfarande skriven hos sin bror i Toarp, men angiven i mantalslängderna som vistandes på Trolleholm. Den 4:e maj 1789, 33 år gammal, uttager Pehr betyg till Borgeby "för att där tjäna". Det anges i handlingarna att han "läser innantill vant". Samma år finns han med i mantalslängden i Borgeby som Ladufogden Andersson där. Vid denna tid fanns ingen inspektor på gården, utan driften på plats sköttes av Ladufogden som löd under Trolleholm, men finns inte med i Hfl.

Det fanns ett jäsande missnöje bland godsets bönder som var hårt utnyttjade vad gäller dagsverken. Viveca hade säkerligen en mycket god insikt i vad som föregick och diskuterades bönderna på godset emellan. Att flytta den gårdslöse och läskunnige Pehr från Trolleholm till Borgeby som ladufogde, dit han inte hade några kopplingar relaterade säkert till detta. En ”lojal” chef på plats, som efter fullgjord tid som ladufogde dessutom får egen gård att bruka.

Pehr gifter sig 1797-11-24 i Borgeby med Christina Maria Borgström, född 1774-01-09 i Skepparp gård nr 5, Ravlunda. Pehr anges då som "förre ladufogden", d.v.s. den i Skåne använda beteckningen på Rättare eller Arbetsledare vid Borgeby gods. Han inflyttar nu till gården Holländarehusen nr 1, där Christina bor hos sin styvmor Helena Sjöberg (moderns kusin) och dennes make, den tidigare ladufogden Asser Lydström Persson.

Styvfadern Asser hade avlidit i oktober 1796 utan några barn i livet, men då Pher gifter sig med Christina kunde också styvmodern Helena Sjöberg, (Assers änka) och dennes syster Botilla bo kvar på gården. Christina återfinnes i husförhörslängden i Borgeby år 1784 angiven som "1barn" och med namn från 1787 och framåt. Christina var född Borgström men synes även ha använt moderns namn Sjöberg som ogift. Kanske berodde detta på att fadern Carl som var murarmästare i Skepparp gick bort år 1779, endast 48 år gammal efter 14 dagars sjukdom i förkylning, när Christina bara var fem år.

År 1798 fanns det också en dräng vid namn Jöns, samt en piga vid namn Anna bosatta på gården. Vid husförhör 1815 har även Christinas moder Catharina Borgström inflyttat och bor kvar där till sin bortgång 1823, då 90 år fyllda. Styvmodern Helena lever länge även hon och avlider påföljande år 1824, då 85 år.

Holländarehusen nr 1 var en kringbyggd gård med jordbruk. Närmast husen kunde man inte odla mycket men det fanns kringspridda jordlotter runt omkring, tyvärr var jorden dålig och användes därför mest till betesmark. På gården fanns två hästar, 4 kor och man höll även får, svin, gäss samt hade bin. Man fiskade för att få extra inkomst och familjen hade en båt med tillbehör på gården. Förutom vanligt fiskgarn delade man på en s.k. not, ett större fiskenät, med grannarna. Det fanns även en väv med alla tillbehör för att ta omhand ullen från fåren.

Rekonstruktion av skånelänga från 1700-talet.

1834 avlider Pehr 78 år gammal av ålderdomssvaghet och Christina avlider 1853-05-30, båda i Holländarehusen, Borgeby. 1859 påbörjas genomförandet av enskiftet i Borgeby och barnen sprider ut sig på de avstyckade gårdarna och de närliggande byarna Bjärred, Löddeköping och Flädie.

Nutida karta med översikt av Borgeby och grannsocknar.

Barn:

1. Anders Persson, född 1798-07-03, se familj 2.
2. Asser Persson, född 1801, se familj 10.
3. Ola Persson, född 1803, se familj 11.
4. Cecilia Persson, född 1805-09-15, se familj 15.
5. Carl Persson, född 1808 i Holländarehusen nr 1, Borgeby. Närvarade vid faderns bouppteckning 1834 och återfinnes sedan som hemmansägare i Fjelie nr 6. Död 1876-04-16 i Fjelie.
6. Botilla Persson, född 1813, se familj 16.
7. Nils Persson, född 1814-10-07, se familj 17.
8. Pehr Pehrsson, född 1817-05-27, se familj 19.

Familj 2

Anders Persson (från familj 1), född 1798-07-03 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1882-11-26 i Holländarehusen nr 9, Borgeby. Fiskare i Holländarehusen tillsammans med brodern Nils på nr 9, Borgeby.

Gift 1830-09-10 i Borgeby med Karna Nilsdotter, född 1810-09-14 i Borgeby gård nr: 23, Borgeby, död 1883-12-15 i Borgeby. Bosatt i Holländarehusen nr 9, Borgeby.

Barn:

1. Karna Andersdotter, född 1836-02-25 i Flädie.
2. Kjerstina Andersdotter, född 1840-06-05 i Holländarehusen nr 9, Borgeby.
3. Pehr Andersson, född 1843-06-02, se familj 3.
4. Nils Andersson, född 1845-04-19, se familj 7.
5. Bengta Andersdotter, född 1849-12-18 i Holländarehusen nr 9, Borgeby.

Familj 3

Pehr Andersson (från familj 2), född 1843-06-02 i Holländarehusen nr 9, Borgeby, död 1903 genom drunkning i Gård nr 19, Borgeby. Båtbyggare i Gård nr 19, Borgeby. Gift 1870-12-28 i Borgeby med Elna Bengtsdotter, född 1846. Bosatt i Gård nr 19, Borgeby.

Pehr och hans bror Nils med familjer delade hushåll på vad som blev gård nummer 19 i Borgeby.

Per Andersson som var en initiativrik man, därtill händig till det mesta, började snart tillsammans med sin bror Nils att bygga båtar, både för egen räkning och till försäljning. Han hade senare hjälp av sina båda söner Carl och Albin vilka hade ärvt faderns händighet. De hade även andra till hjälp bl. a Bengt Persson, son till Per Persson, no 12, de bägge familjerna var släkt med varandra.

Från att ha börjat med mindre båtar, ekor och snipor, blev det allt större fiskebåtar, vilka kunde segla ner mot Falsterbo och upp förbi Ven. De landade även fisk i Dragör och Köpenhamn. I slutet på 1870-talet började de bygga jakter eller som man sade "skutor". Den första hette "Börge" och var på 18 ton och såldes till Lomma. Sedan blev det "Två bröder" på 21 ton. Nästa fick namnet "Karolina" efter äldsta barnet, också den på 21 ton. Den fjärde fick namnet "Esbjörnson" och var störst på 28 ton. Per Andersson och Håkan Esbjörnson ägde den tillsammans, årtalet var 1893. Denna skuta skall vara den första som en motor blev inmonterad i. Motorn gick visserligen inte mer än 20 minuter, sedan kom seglen till heders igen. Motorn lär ha legat kvar ända in på 1920-talet i Esbjörnsons kolgård i Löddeköping.

Sist i raden byggdes "Helen". Året var 1898. Den var till Borgeby Tegelbruk. Skutorna transporterade tegelsten från tegelbruket, betor och spannmål från Löddeköpinge och kol och andra förnödenheter tillbaka. Skutan "Borge" fick en fällköl och det var något alldeles nytt. "Esbjörnson'· hade köl på gångjärn. "Helena" hade två centerbord. Manga av Per Anderssons idéer och uppfinningar togs upp av andra båtbyggare.

På gården hade de en ko så de fick mjölk och smör. Vinterfodret till henne fick de skaffa genom att hugga säv, som var mycket sockerrik och gräs från en liten holme som låg nedanför boningshuset i ån, skilt från stranden av en liten ränna där de sjösatte sina båtar för att sedan förhala dem till bryggkanten. Denna ränna är nu igenvuxen. I vinkel till boningshuset var en trälänga, som var så stor att förutom en avdelning till kon, inrymde den en plats så stor att de kunde stå under tak och bygga mindre båtar som t ex ekor. Där förvarade de också sina verktyg och timmer.

Familjerna hjälptes åt att fiska. De kunde ro ända till Högs mölla, det var på den tiden då vattnet var så rent att fisk kunde leva i ån.

Under julstormen 1902 gick vattnet så högt att kon höll på att drunkna. I sin ångest slet kon sig lös, men en stock som bindslet var fäst vid följde med och kon stångade upp dörren. Mitt i natten vaknade de vid dova dunsar och då de öppnade översta halvdörren stack kon in huvudet. Hon stod med frambenen på översta trappan, men ändå gick vattnet upp till magen.

Hos brodern Nils Andersson i grannhuset var det ändå värre. Jordvallen runt huset var inte tillräckligt hög utan vattnet steg över och kom in l huset. Familjen måste till sist rädda sig upp på vinden, man förstår att det var ingen rogivande julnatt de hade. Uppåt förmiddagen då vattnet började sjunka undan fick de gräva Hål i vallen så att vattnet kunde komma ut. Flickorna som var hemma fick börja med att ösa ut lervälling från golven, väggarna var ju gjorda av lersten. Det var bara två dagar tidigare de hade skurat för att göra julfint. Så svårt oväder slapp "holländarna" undan ända till 1922, Men den hösten gick an upp tre gånger och var mycket hög.

Till "Holländarehusen" kom också många som ville bli rodda över ån for att fortare komma till Löddeköping och Vikhög. Då bron vid Löddeköping var en halv mil bort, blev det ju en hel mil som sparades in för dem som inte hade häst och vagn. De som kom från andra sidan fick ropa och vänta tills någon i de tre husen hörde dem. Senare då järnvägen mellan Lund och Bjärred blev färdig, kom fiskarfruarna från Vikhög (12-14 stycken) med sina fullastade kärror för att åka till Lund och där på torget försälja sin fisk. Sedan var det till att fara samma väg tillbaka.

Fiskargummor av konstnären Anders Petter Persson. (Familj 13).

Vilket strävsamt liv dessa kvinnor hade. Rulla från Vikhög vid 4-tiden på morgonen till ån och där bli rodda över. Det tog tid, det fanns Ingen särskild färja och i regel fick endast en plats åt gången. Sedan längs sjön till Bjärreds station och första tåget till Lund. Efter hela dagen på torget, resa hem med 4-tåget, vandra hela vägen hem till Vikhög, då var klockan mer än sex. Denna resa gjordes två gånger varje vecka.

Barn:

1. Karolina Pehrsdotter, född 1871 i Gård nr 19, Borgeby, död 1938 i Bjärred. Barnmorska i Ravlunda. Inflyttade 1931 till Bjärred, samtidigt med brodern Carl.
2. Sofia Pehrsdotter, född 1877, se familj 4.
3. Carl Pehrsson Lind, född 1879, se familj 5.
4. Albin Pehrsson Wide, född 1882, se familj 6.

Familj 4

Sofia Pehrsdotter (från familj 3), född 1877 i Gård nr 19, Borgeby, död 1920. Bosatt i Bjärred.
Gift med Alfred Jönsson. Kustvakt i Bjärred.

Familj 5

Carl Pehrsson Lind (från familj 3), född 1879 i Gård nr 19, Borgeby, död 1949 i Bjärred. Båtbyggare & Kustvakt. Gift med Anna Bergström, född 1878, död 1964.

Carl tog ensam över båtsvarvet när brodern Albin gick bort 1916. Men när sillen blivit utfiskad fick fiskarna mindre inkomster och då var det inte längre lika lönsamt att bygga båtar. Carl fortsatte till 1925, då han blev kustvakt. Posteringen vid Lödde å drogs in 1931 och Carl flyttade då till Bjärred.

Carl och Anna hade en fosterdotter Anna-Lisa gift Åkesson, som skrivit en text om livet i Holländarehusen, "När seklet var ungt". En stor del av innehållet i detta dokument kommer ifrån denna text.

Anna-Lisa berättar att hon haft en underbar barndom därute vid stranden med det rika fågellivet och så sjön och ån. Men det var långt att gå för en liten tös till Borgeby skola. Där fanns inga riktiga vägar så långt ut, utan bara smala stigar och vid regn och snösmältning var det ofta svårt att hålla balansen. Hon skulle ofta handla med sig hem, far och mor hade annat att göra. En del matvaror skulle ju köpas, tobak till far och sist men inte minst var det den tunga fotogenkannan att bära. Fotogen var man ju tvungen att ha för de långa vinterkvällarna. Det fanns inget dricksvatten där ute hur de än grävde. Detta fick bäras från närmaste ställe högre upp och det var rätt långt. Tvätt- och diskvatten och dylikt kunde tas i ån, men dricksvattnet fick man nog spara på.

Apropå skolan i Borgeby berättade Anna-Lisa att lärare Bergström, som ju var hennes morfar, hade en tid på 1860-talet hand om alla skolbarnen där. Ett år hade han 144 barn att ensam undervisa.

Familj 6

Albin Pehrsson Wide (från familj 3), född 1882 i Gård nr 19, Borgeby, död 1916 i Gård n:r 19, Borgeby. Båtbyggare i Gård nr 19, Borgeby. Gift med Betty Lindström, född 1888.

Albin övertog båtvarvet efter sin far och drev det med sin bror Carl fram till sin bortgång 1916. Albin var också några år i tullverket, men trivdes bättre med ett arbete där han kunde producera något. Han var först några år vid Holmbergs gjuteri i Lund men köpte sedan ett hus med jord som gick ner till ån av Janne Larsson, Borgeby 13. 1912 byggde han ett litet båtvarv vid ån, så stort att han kunde bygga fiskebåtar 12 - 15 m långa.

Fosterson Anton född 1904.
Fosterdotter Ruth 1909-17.

Familj 7

Nils Andersson (från familj 2), född 1845-04-19 i Holländarehusen nr 9, Borgeby. Båtbyggare i Gård nr 19, Borgeby. Nils med familj flyttade ifrån Holländarehusen 1907.

Gift med Augusta Christensdotter, född 1842 i Löddeköping.

I slutet av 1860-talet var Nils Andersson och hans hustru Augusta ägare till huset som först beboddes av farbrodern Nils Persson. I början av 1870 bodde de tillsammans med brodern Per Andersson och hans hustru Elna Bengtsdotter, men dessa flyttade efter ett par år till ett eget hus, som Per Andersson själv uppförde åt sig och sin familj. Det var det mellersta huset av de tre hus som kom att uppföras. Sämjan lär inte ha varit den basta mellan svägerskorna och blev inte mycket bättre sedan, mycket p.g.a. avundsjuka. Det tredje och västligaste huset beboddes av kusinen Per Nilsson, (se familj 18.) Nils var tillsammans med brodern Pehr förutom aktiv fiskare också en aktiv båtbyggare, se familj 3.

Alla barnen blev antingen tullare eller gifte sig med tullare. På den tiden ville tullverket ha folk som hade sjövana och det passade ju familjerna väl.

Barn:

1. Sofia Nilsson, född 1874, se familj 8.
2. Magnus Nilsson, född 1875 i Gård nr 19, Borgeby. Tulltjänsteman. Dog ung.
3. Jan Nilsson Wikander, född 1877 i Gård nr 19, Borgeby. Tulltjänsteman. Dog endast 25 år.
4. Karolina Nilson, född 1879, se familj 9.

Familj 8

Sofia Nilsson (från familj 7), född 1874 i Gård nr 19, Borgeby.
Gift med Petter Kristensson. Tulltjänsteman i Malmö.

Familj 9

Karolina Nilson (från familj 7), född 1879 i Gård nr 19, Borgeby.
Gift med Johannes Svensson. Tulltjänsteman i Vikshög.

Familj 10

Asser Persson (från familj 1), född 1801 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1878-05-11 i Hemman nr 15, Borgeby. Hemmansägare i Hemman nr 15, Borgeby.

Asser anges vid sitt giftermål som sockenskräddare. 1861 när det laga skiftet verkställdes i Borgeby, flyttade Asser till det uppdelade hemmanet nr 15. Det var tidigare det näst största hemmanet på 161 tunnland, men delades nu in i mindre lotter som köptes av de som inte kunde eller ville köpa större landområden. Dit flyttade även hantverkare och husmän. Här uppstod sedan en ny by och det är den man idag kallar Borgeby by.

Gift 1820-11-07 i Borgeby med Karna Nilsdotter.

Familj 11

Ola Persson (från familj 1), född 1803 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1848-07-27 i Holländarehusen nr 1, Borgeby. Lantbrukare & Fiskare i Holländarehusen nr 1, Borgeby. Gift 1835 med Anna Esbjörnsdotter, född 1815-04-11 i Saltvikshusen, Löddeköping

Ola bodde kvar i Holländarehusen nr 1 efter faderns bortgång till sin bortgång 1848, då det togs över av Per Persson från Holländarehusen nr 8. Efter att denne Per Persson tagit över gården kom den att kallas "Lurendrejarens med brännevin". Detta p.g.a. att Per ibland hjälpte smugglare med skydd på gården då de var jagade av länsman!

Barn:

1. Pehr Olsson, född 1836-09-03, se familj 12.
2. Hanna Olsdotter, född 1839-10-21 i Holländarehusen nr 1, Borgeby.
3. Jöns Olsson, född 1843-05 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1850-12-18 i Holländarehusen nr 1, Borgeby.

Familj 12

Pehr Olsson (från familj 11), född 1836-09-03 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1922 i Råå, Raus. Husägare, fiskare i Råå Fiskeläge N: 0 11, Raus.

Pehr flyttade till Råå vid nitton års ålder och blev fiskardräng hos fiskaren Jonas Nilsson.

Gift 1864-01-09 i Raus med Petronella Nilsdotter, dotter till Skepparen Nils Jonsson i Råå. Född 1841-09-23 i Råå nr:28, Raus, 1920-02-22 i Raus

När Pehr och Petronella gifte sig, var Pehr egen fiskare. Paret hade flera barn, den äldste sonen hette Nils Olof och var född den 6 januari 1864. Familjen hade flera båtar tillsammans, bland annat fiskekvassarna "Seth" och "Kattegatt", med vilka familjen bedrev fiske i Kattegatt och Östersjön. Seth såldes till Kivik år 1924. Efter det att man köpt fiskebåten "Sonja" fiskade man endast i Öresund och i huvudsak sill, torsk och ål. Ålen fiskades med ryssjor som man hade en stor mängd utav. Sedan de stora ålbottengarnen kom till minskade ålfångsten i ryssjorna. Man fiskade även rödspättor och skrubbor under de tider dessa fisksorter gick till i Öresund.

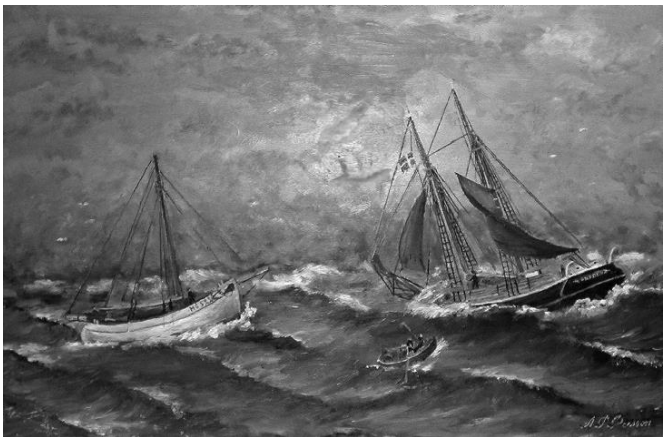
En spännande historia som återgivits av sonen Anders Petter Persson är när familjen bärgar den danska skonerten Gudrun som kommit i sjönöd 1913. – Den 5 april 1913 seglade vi ut med Seth på en av de vanliga fisketurerna i Kattegatt. Besättningen bestod av min bror N. O. Persson, som var skeppare på båten och undertecknad samt bröderna Göran och Janne Pålsson och Rudolf Ahlman.
När det började skymma, var vi ett stycke sydost från Grenaa vid Kastensgrundet och satte där våra krokar till fångst. Vädret var vackert och vi seglade in till land och ankrade för natten. Dagen därpå träckte vi krokarna och satte en ny sats som vi skulle träcka nästa dag.

Vi seglade åter in till land och ankrade för natten. Under natten blåste det upp en mycket hård storm från nord med svåra snöbyar, och temperaturen föll till minus 10 grader. Eftersom vinden blåste från land där vi låg hade vi det ganska bra, men för de fartyg som måste hålla sjön var det svårt. Många fartyg förliste i Kattegatt och Bälterne den natten, bland dessa ett fartyg från Hven som förliste i Bälterne. Å morgonen gjorde vi oss klara att gå till sjöss för att träcka våra krokar. Det blåste fortfarande hårt, och när vi kom lite från land blev den nordliga sjön mycket hög. Vi fann dock våra fiskemärken och lyckades träcka hälften av våra krokar trots att stormen var så hård, och det var ytterst besvärligt för oss. Vi hade satt krokarna i två fristående länkar och försökte få sikte på den andra länkens vakare men lyckades ej få sikte på den utan måste i stället försöka taga oss iland till Grenaa.

När vi seglat ett stycke mot Grenaa, fick vi syn på en skonert som låg halvkantrad och vattenfylld med fören under vattenytan. Den flöt dock, därför att den var trälastad. Den låg utan styrmakt och med nödflaggan uppe. De segelstumpar den haft uppe hängde och slog för vinden, och sjöarna spolade jämt över fartyget. Vi satte kurs upp mot den, och efter en halvtimma var vi uppe i närheten av densamma. Det var en dansk skonert "Gudrun" av Aalborg, på resa från Varberg till Limfjorden. Vi satte ut vår båt, och tre man gick i den för att ro bort till haveristen. Skepparen stod akterut vid ratten, hans 15-årige son satt hopkrupen på kajuttaket och var alldeles stelfrusen. Vi frågade om de ville att vi skulle försöka bärga fartyget, vilket de naturligtvis gärna ville.

Vi fick ner segeltrasorna, och skepparen gick förut för att få fast en wire om ankarspelet. Det var ett svårt arbete, medan fartygets förstäv låg under vattenytan, och när sjöarna kom, gick de högt över skepparen. Det lyckades dock, varefter vi rodde med den andra ändan av wiren till Seth. Vi hade mycket besvär med att få skepparens son ner i vår båt och över till Seth, där de fick torra kläder och varmt kaffe och sedan till kojs.

Sedan började en besvärlig bogsering in mot land. Sjön spolade över fartyget så ingen kunde vara där ombord för att styra, och Seth hade en svag motor på endast 18 hkr. När vi bogserat ungefär en timme, började däckslasten att gå överbord. Vi måste då sätta folk ombord på skonerten för att surra däckslasten. När detta var gjort, fortsatte vi bogseringen. Nu började stormen att avtaga och vi beslöt att sätta kurs på Grenaa. Vi hade 14 timmars bogsering innan vi nådde dit. Det är inte lätt att bogsera ett fartyg som ligger i marvatten, i synnerhet som ingen kan vara där ombord för att styra. Vi kom dock omsider dit och ankrade utanför hamnen klockan 12 på natten. Vi satte då ut vår båt, och två man rodde i land för att hämta lots. Lotsen ville icke riskera att taga fartyget i hamn på natten. Under tiden båten var iland för att hämta lotsen, kom en svår stormby med vinden långs land, så att vi drev med ankaret ner mot hamnen, ändock motorn gick för fullt.

Den dramatiska räddningsaktionen i full snöstorm våren 1913 blev en oförglömlig upplevelse. Båten Seth visade stor styrka trots att hästkrafterna inte var imponerande. Målningen finns på Råå Museum.

När snöbyn var över, mojnade det så mycket att de två som var iland kunde ro ut till oss med båten, fast sjön gick så hög att den gick över hamnarmarna. Vi var nu komna så nära hamnen att vi måste försöka få fartyget in i hamnen, om vi skulle få det bärgat. Vi lättade därför vårt ankare och skulle försöka gå på andra sidan om hamnarmen. Vi måste därför försöka stoppa den för den gir den tog, när nu vinden stod rätt in mellan pirarna, försökte vi låta den driva på sidan in i hamnen. Det var ett under att den inte slog emot någon av pirarna. Den kom lyckligt in i hamnen, och vi voro glada över att hava utfört bärgningen.

Skonertens besättning och skepparen som var mycket medtagen när vi fick dem ombord hade nu kryat på sig. Nu behövde vi i Seth lite vila efter alla strapatserna. Klockan var 4 på morgonen. Skonertens besättning fick ligga kvar i kojerna och vi fick lägga oss på durken och göra det så bekvämt som möjligt för oss den återstående delen av natten. Det kunde också nämnas att "Gudrun" förlorat sin livbåt på höjden av Fornäs och klockan 3 föregående morgon hissat lotsflagg utanför Grenaa hamn men kunde inte erhålla lots utan drev till sjöss i stormen.

Barn:

Anders Petter Persson, född 1866-12-11, se familj 13.
Janne Oscar Persson, född 1881-10-11 i Råå Fiskeläge, Raus, död 1958-03-17 i Raus. Sjöman.

Familj 13

Anders Petter Persson (från familj 12), född 1866-12-11 i Råå, Raus, död 1949-09-23 i Råå, Raus. Fiskare och konstnär i Råå, Raus.

Fiskaren och Konstnären Anders Petter Persson

Anders Petter Persson var fiskare med stor erfarenhet av stormiga och dramatiska upplevelser till havs. Som konstnär skildrade han gärna den miljön. Hans konstnärliga produktion omfattade såväl arbeten i lera som i trä, oftast figurer knutna till fisket. Anders var en varm frikyrkovän och "Tre kyrkskepp" av hans hand finns på Råå; "Ebeneser" i Missionshuset, "Betel" i Missionsförbundets kyrka Betel och "Hanna Ouchterlony" i Frälsningsarméns lokal.

Gift 1895-11-23 i Raus med Carolina Jönsson, född 1868-08-15 i Råå, Raus, död 1959-07-27 i Raus.

Barn: Hugo Konrad Emanuel Persson, född 1906-11-20, se familj 14.

Familj 14

Hugo Konrad Emanuel Persson (från familj 13), född 1906-11-20 i Råå, Raus, död 1969-03-16 i Kvistofta. Litograf. Gift 1930-11-20 med Ingrid Charlotta Geisler, född 1910-06-11 i Dalby, död 1976-03-24 i Staffanstorp.

Familj 15

Cecilia Persson (från familj 1), född 1805-09-15 i Holländarehusen nr 1,
Borgeby, död 1894-05-21 i Planterhusen nr 3, Löddeköping. Bosatt i Planterhusen nr 3, Löddeköping.

Gift med Knut Rasmusson, född 1811-12-02 i Löddeköping nr 27, Löddeköping.

Familj 16

Botilla Persson (från familj 1), född 1813 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1873-06-29 i gård nr 18, Borgeby. Bosatt i gård n:r 18, Borgeby.

Gift med Nils Svensson. Hemmansägare i gård nr 18, Borgeby. Köpte hemmanet nr 18 i samband med det laga skiftet i Borgeby 1860.

Familj 17

Nils Persson (från familj 1), född 1814-10-07 i Holländarehusen nr 1, Borgeby, död 1862-01-02 i gård nr 15, Borgeby. Fiskare i gård nr 15, Borgeby.

Gift 1843-02-02 i Borgeby med Hanna Åkasdotter, född 1814-11-22 i Borgeby, död 1885-12-12 i Borgeby. Bosatt i gård nr 15, Borgeby.

I samband med enskiftet såldes ett större område om 350 tunnland, som kom att kallas för Löddesnäs vilket omfattade gård nr 13. De nya ägarna tilldelade Nils Persson en ny boplats vid klappstället vid Löddeåns mynning (Det fanns två klappställen vid ån, ett vid mynningen och ett längre upp i närheten av Löddeköping. Dit drog kvinnorna med sin tvätt för att skölja och klappa den). Det var de mindre husen som fick flytta, Boningshuset, som efter den tiden var stort, revs och uppfördes på Löddesnäs och var sedan bostad för bl. a professor Törne.

Det första huset som byggdes vid ån var det som låg öster om vägen till klappbryggan. Det finns endast lite upphöjningar kvar av jordvallen omkring huset. Det påminde om Holland, där de också uppförde vallar för att hindra vattnet att komma in till husen vid översvämningar. Vattnet i Lödde å kan stiga mer än 1 meter då höststormarna rasar på Skagerack och Kattegatt. Vattenmassorna från östersjön pressar på och Nordsjövattnet står emot, vilket mest märks i Öresund.

Barn:

Pehr Nilsson, född 1844-11-22, se familj 18.
Nils Nilsson, född 1845-11-13 i Holländarehusen nr 9, Borgeby.
Karna Nilsdotter, född 1849-10-20 i Holländarehusen nr 9, Borgeby.

Familj 18

Pehr Nilsson (från familj 17), född 1844-11-22 i Holländarehusen nr 9, Borgeby, död 1917. Fiskare i nr 19, Borgeby. Gift med Johanna Christiansdotter, född 1839 i Brunnby.

Pehrs båtbyggande kusiner bosatte sig också på samma mark och byggde egna hus där. Tillsammans fanns då tre hus av vilket Pehrs var det västligaste

Familj 19

Pehr Pehrsson (från familj 1), född 1817-05-27 i Holländarehusen, Borgeby, död 1900-01-26 Flädie nr 15. Husman & Fiskare i Flädie, gård nr:15, Bjärred.

Pehr är född och uppvuxen i Holländarehusen nr 1. När fadern avlider 1834 tas gården över av den äldre brodern Olof och Pehr flyttar till Fjelie, där han sedan återfinnes på flera platser och inflyttar 1840 till Lund.

Gift 1841-05-23 med Anna Påhlsdotter Lindau från Flädie, född 1819-05-09 på gård nr 15 i Flädie. Faddrar var morbrodern Anders Rasmusson från Borgeby och Härads Domaren Göran Svensson i Flädie.

Annas fader husaren Påhl Åkesson Lindau är född i Borgeby på gård nr 7, vilken brukats av familjen som Åbor sedan tidigt 1600-tal. Gården går dock förlorad under faderns tid som Åbo. Modern Else Rasmusdotter kommer också hon från Borgeby, gård nr 4, vilken brukats av familjen som Åbor sedan tidigt 1700-tal. Paret inflyttar till Flädie respektive 1815 och 1819. De bor först på Flädie nr 9 och 10 men flyttar sedan 1830 till Flädie nr 15.

Pehr anges 1844 som timmerlärling i Flädie och 1846 flyttar Pehr hem till Anna och parets två barn som bor där hos Annas föräldrar på gård nr 15. Anna verkar vara parets enda levande barn och Anna och Pehr bildar storhushåll med föräldrarna. Efter Annas föräldrars bortgång, Påhl 1849 och Else 1859, fortsatte paret att bruka gården. 1860 flyttar sonen Per hemifrån.

Med Pehr och Anna bodde under olika omgångar under 1880 och 90-talen dottern Christina född 1854, med sin dotter Maria Nordberg född 1880. 1887 flyttar Christina och dottern till Barsebäck och bor hos fiskaren Johannes Persson. Vid årsskiftet 1889-90 flyttar Christina och dottern till Lomma där hon gifter sig med husägaren (nr 12 Hyby) och änklingen Sven Persson (f. 1849) som också adopterar dottern Maria.

Även döttrarna Karna och Anna bor periodvis hos föräldrarna, Anna emigrerade sedemera till USA med sonen Axel Anton född 1891, endast tre månader efter dennes födelse.

Sonen Påhl flyttar först till Fjelie och återkommer därifrån till Flädie och bosätter sig på gård nr 22, med hustrun Anna Persdotter år 1877. Två barn föds i Larkelånga, men de övriga barnen föds på gård nr 22 i Flädie. Påhl med familj blir sedan kvar i Flädie. Två söner blir murare och en blir smed, en son tar namnet Nordström.

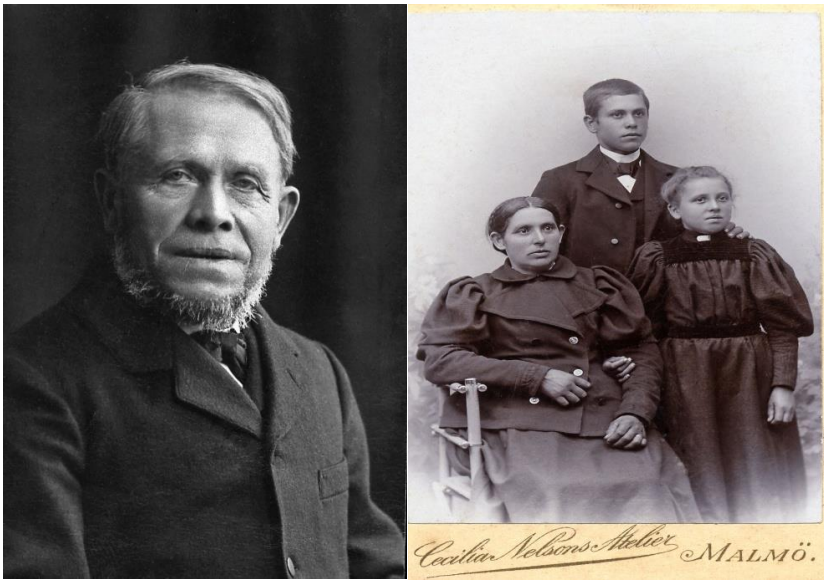
Anna avlider 1893-06-02 på gården nr:15 i Flädie och gården övertogs innan 1898 av Jöns och Per Larsson. Vid sin bortgång i januari år 1900 står Pher antecknad som Husman och fattighjon.

Barn:

1. Karna Pehrsdotter, född 1840 i Flädie, gård nr 15, Bjärred, död 1897-11-25 i Flädie.
2. Per Persson, född 1844-02-04, se familj 20.
3. Anders Persson, född 1846-11-19 i Flädie, gård nr 15, Bjärred, död 1872-02-07 i Flädie.
4. Påhl Persson, född 1850-02-20 i Flädie gård nr 15, Bjärred död 1934-05-22 i Flädie gård nr 22.
5. Christina Pehrsdotter, född 1854-08-15 i Flädie gård nr 15. Bjärred. Bodde under 1880-talet hos sina föräldrar, även efter dottern Maria Nordbergs födelse 19/10-1880. 1887 flyttar Christina och dottern till Barsebäck och bor hos fiskaren Johannes Persson. Vid årsskiftet 1889-90 flyttar Christina med dottern till Lomma där hon gifter sig med husägaren (nr 12 Hyby) och änklingen Sven Persson (f. 1849) som också adopterar dottern Maria. Sven har sedan tidigare sönerna Gustav och Johan Peter.
6. Anja Pehrsdotter, född 1860-05-30 i Flädie gård nr 15, Bjärred, död 1861-11-21 i Flädie gård nr 15.
7. Anna Pehrsdotter, född 1862 i Flädie, gård nr 15, Bjärred. Bodde under 1880-talet hos sina föräldrar. Anna var sedan bosatt i Malmö men flyttade hem till föräldrarna i mars 1891 och födde sonen Axel Anton i april samma år. Anna emigrerade därefter i juli med sonen till USA.

Familj 20

Per Persson (från familj 19), född 1844-02-04 i Bjärred, gård nr:15, Flädie, död 1919-09-11 i Asmundtorp 1, Asmundtorp. Lantbrukare i Barsebäck, gård nr:35, Barsebäck.

Per Person och Kerstin Olsdotter med barnen Olof och Emelie.

Ur dopanteckningen: "Februari den 14e föddes Timmermanslärlingen från Lund Pehr Pehrsson och dess hustru Anna Påhlsdotters son Pehr. Susc: Sockenskräddaren från Borgeby Asser Isakssons hustru Karna Hansdotter. Test: Dess man och Nils Isaksson från Borgeby. Modern 25 år." Detta måste dock röra sig om en felskrivning, då den angivna sockenskräddaren Assar i Borgeby hette Pehrsson och var äldre bror till Pehr. Hustrun hette också Nilsdotter.

Per flyttade hemifrån 1860, men 1868-11-20 vid sitt bröllop med Kerstin Olsdotter, född 1846-11-20 i Barsebäck, nr: 49 (Sjöbo nr:8), står Per som dräng på hemgården nr 15 i Flädie. Kerstin levde som piga i Barsebäck 49 vid lysning 6e oktober 1868, samtycke till vigsel gavs av fadern.

Första dottern Anna föds 1870 på Barsebäck gård (säteriet), sedan ytterligare fem barn, av vilka två avlider redan som spädbarn. I oktober 1879 flyttar Per med familj till gård nr 35 i Barsebäck, staden. 1884 i mars avlider två av parets söner, endast 6 och 7 år gamla. 1890 flyttar dottern Johanna hemifrån, först till Landskrona, sedan till Amerika. Året därpå emigrerar även äldsta dottern Anna till Amerika.

Kvar i hemmet är nu de tre yngre barnen och familjen flyttar 1893 till Barsebäck nr 45 (Sjöbotorpet nr 11) och övertar där arrendet efter Albin Anderberg.

Fram till 1880 hölls småskola i ett gammalt hus på Sjöbotorpet 11, vilken kallades "Gamla skolan" eller "Tångaskolan". I den gamla otäta, dragiga och oeldade lokalen behövdes säkert det skydd som tång, upptravad längst foten och upp mot väggarna kunde ge mot hårda havsvindar och isiga nordanvindar. När det var som kallast vintertid fick barnen stanna hemma. Eftersom både griffeltavla och skrivböcker saknades lärde sig barnen skriva i sanden nere på stranden vid Stenbocksvallarna.

Arrendet övertas 1899 av dottern Anna, som året innan återkommit från Amerika med sin make Nils Nilsson och 4 barn. 1901 tar sonen Olof värvning och i oktober 1902 flyttar Per och Kerstin med barnen Emelia och Albin till Löddeköping nr7, 1904 emigrerar Albin till Amerika och sonen Olof flyttar 1905 till Stockholm.

Albin återkommer efter första emigrationen till Löddeköping nr 7, i april 1907. Han flyttar 1908-02-10 till Stockholm för att ta värvning på Svea Artilleriregemente. Dock blir han inte gammal där utan redovisas som rymd 1908-05-08 och han återvänder sedan till Amerika.

Dottern Emelie gifter sig vid samma tid med Anders Svensson från Löddeköping och flyttar 1911 med sin familj också upp till Stockholm och bor där med brodern Olofs familj. Fyra år senare, i januari 1915 återvänder Emelie och familjen till Per och Kerstin och de flyttar med henne till Asmundtorp, dit dottern Anna med familj redan inflyttat 1914 och där inköpt gården Lilla Hörstad 3. Kerstin hade inte lärt sig läsa och skriva ordentligt, så när dottersonen Artur gick i skolan passade hon på att lära sig mera under dennes läxläsning.

År 1919, 78 år gammal, avlider Per på Landskrona sjukhem och begravs på Asmundtorp kyrkogård.

Kerstin bor 1926 kvar hos svärsonen Nils i Lilla Hörstad 3 och mellan 1927 till 1943 i Annero 1 hos Nils son Alvar Nilsson, båda gårdarna belägna i Asmundtorp. I mitten av 1930-talet flyttade Kerstin upp till Stockholm för att bo hos sonen Olof, men flyttade snart tillbaks då "miljön inte var något att ha". Kerstin avlider 1943-05-27 i Annero 1, Asmundtorp.

Barn:

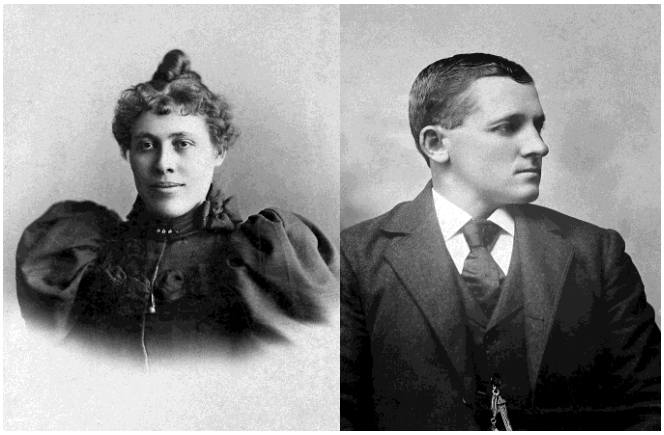
1. Anna Mathilda Persson, född 1870-02-11, se familj 21.
2. Kjersti Persson, född 1871-12-14 i Barsebäck gård, Barsebäck, död 1874-04-22 i Barsebäcks gård, Barsebäck. Dog ung.
3. Christina Persson, född 1873-10-30 i Barsebäck gård, Barsebäck, död 1873-11-17 i Barsebäck gård, Barsebäck. Dog som spädbarn.
4. Johanna Persson, född 1875-04-24, se familj 22.
5. Anders Persson, född 1877-03-05 i Barsebäck gård, Barsebäck, död 1884-03-04 i Barsebäck nr: 35, Barsebäck. Dog ung.
6. Carl Oscar Persson, född 1878-11-19 i Barsebäck gård, Barsebäck, död 1884-03-02 i Barsebäck nr: 35, Barsebäck. Dog ung.
7. Olof Johan Persson Strand, född 1881-03-15, se familj 24.
8. Emelie Elisabeth Persson, född 1884-11-19, se familj 29.
9. Albin Ernfrid Persson, född 1888-01-02 i Barsebäck nr: 35. Han emigrerade till USA 1904-09-09 där han gifte sig med Margareta C. Fadke och avled barnlös 1961 i Santa Cruz, Kalifornien.

Per och Kerstins grav i Asmundtorp.

Familj 21

Anna Mathilda Persson (från familj 20), född 1870-02-11 i Barsebäck gård, Barsebäck, död 1922-05-17 i Asmundtorp.

Anna Persson gift med Nils Nilsson.

Anna konfirmerades 1885 i Barsebäck och utflyttade 1891 till Amerika. Gift med Nils Nilsson, född 1870-11-16 i Löddeköping på gård 21. Paret återkom till Sverige 1898 och övertog 1899 Annas föräldrars gård Sjöbotorpet 1. Nils var efter hemkomsten från Amerika först arbetare på Sibbarp nr 4. Familjen flyttade med Annas föräldrar 1914 till Lilla Hörstad 3 i Asmundtorp. 1919 gick Annas far bort och 1922 dog Anna själv, kvar på gården fanns Nils, sonen Nils Gunnar och svärmodern Kerstin. Lilla Hörstad 3 såldes 3/3 1939 och Nils flyttade därefter till sin dotter Signe i Felestad i Svalöf, där han bodde till sin bortgång 1939-08-01 .

Annas bror Olof (vid ratten) på besök 1921. Modern Kerstin i mitten, Anna och Nils bredvid. Cecilia på bilen.

Barn:

1. Karl Edgar Hilding Nilsson, född 1899-04-05 i Sjöbotorpet 11, Barsebäck, död 1984-01-23 i Felestad, Svalöv. Chaufför och lantbrukare. Hilding arbetade mellan 1928-1935 som Omnibusschaufför och sedan taxichaufför hos morbrodern Olof Strand. Han flyttade därefter till föräldrarnas gård Lilla Hörstad 3 i Asmundtorp, sedan 1937 vidare till egen gård i Teckomatorp och slutligen 1969 till Felestad. Gift 1928-05-30 med Annie Jönsson, född 1899-12-16 i Åryd, Karlshamn, död 1983-04-22 i Felestad, Svalöv. Var piga hos svärfadern 1921.

2. Alvar Elmer Norman Nilsson, född 1901-02-03 i Reslöv/Marieholm, Eslöv, död 1986-01-01 i Yttergran, Håbo (Bålsta). Efter skola och värnplikt införskaffade Alvar bostad i Annero 1, Asmundtorp 1926. Han flyttade därefter upp till Stockholm och jobbade där först som Omnibusschaufför hos morbrodern Olof Strand och sedan som tvättare av dennes taxibilar vid Hornstullsgaraget. Han blev sedan åkare med egen lastbil vid Nicolai Bilexpress och flyttade på 1960-talet till Bålsta. Gift 1926-04-24 i Asmundtorp med Hilma Eugenia Gustavsson, född 1897-08-28 i Skyttaboda Elmtaryd, Agunnaryd, död 1940-05-30 i Stockholm, Högalid. Sömmerska. Paret hade sonen Stig Gösta Alvar Nilsson, född 1929-12-25 i Stockholm, Högalid. Maskinreparatör i Nynäshamn.

3. Nils Gunnar Wesly Nilsson, född 1904-06-23 i Sjöbotorpen 11, Barsebäck, död 1939-08-24 i Annelöv. Var först anställd som expedit vid herrekipering i Landskrona och arbetade därefter vid sin faders lantbruk i Asmundtorp fram till 1939. Gunnar köpte därefter ett mindre jordbruk i Annelöv där han drev ett trädgårdsmästeri fram till sin bortgång 1939.

4. Artur Hilmer Nilsson, född 1906-09-02 i Sjöbotorpen 11, Barsebäck, död 1979-08-17 i Landskrona. Åkare och förrådsarbetare vid Öresundsvarvet. Gift med Anna Jönsson, född 1905-07-15 i Åryd, Karlshamn, död 1993-03-28 i Rönngården, Asmundtorp. Sömmerska i Landskrona.

5. Carli Signe Linnea Nilsson, född 1911-05-07), född 1911-05-07 i Sjöbotorpen 11, Barsebäck, död 1991-06-25 i Svalöv. Laboratoriebiträde. Gift 1936-04-11 med Per Sigfrid Persson, född 1902-09-25 i Tolånga, Sjöbo, död 1990-02-19 i Teckomatorp, Svalöv. Snickare.

Familj 22

Johanna Persson (från familj 20), född 1875-04-24 i Barsebäck gård, Barsebäck. Emigrerade till Amerika.

Johanna flyttade 1890 från Barsebäck till Gamla strand i Landskrona. Hon emigrerade därefter till Amerika och bodde där i Chicago, Evanson Illinois och Berkley Kalifornien. Hon besökte Sverige 1928, se fotoalbum.

Gift med Olof Johnson.

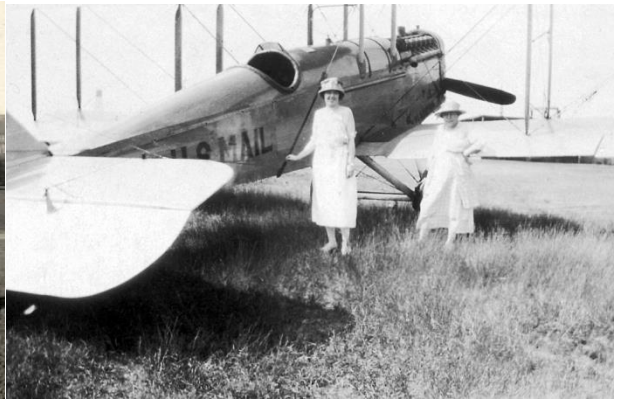
Johanna Persson och maken Olof Johnson, samt Johanna på Sverigebesök med svågern Nils Nilsson.

Familjen Johnsons hus i USA.

Barn:

1. Ester Dorotea Eugenia (Beth) Johnson, se familj 23.
2. Carl Edgard Eugen! Johnson. Postflygare.

Eugen i uniform och Systern Ester med modern Johanna vid Eugens flygplan.

Familj 23

Ester Dorotea Eugenia (Beth) Johnson (från familj 22). Smeknamn Beth. Bodde i Chicago 1917 och 1932 i Alameda, Kalifornien.

Gift med Karl Petterson.

Barn:

1. Elaine Dagmar Petterson, född 1925-07-03.
2. Leone Gladys Petterson, född 1927-06-11.
3. Carol Winifred Petterson, född 1928-12-24.

Familj 24

Olof Johan Persson Strand (från familj 20), född 1881-03-15 i Barsebäck nr: 35, Barsebäck, död 1956-04-14 i Stockholm, Hedvig Eleonora. Direktör m.m. i Stockholm, Hedvig Eleonora. Begravd Stockholms norra begravningsplats, kvarter 10E, nr 79.

Olof Johan som 20-årig befälselev vid A1 1901-03.

Olof var född och uppvuxen i Barsebäck och konfirmerades där 23/4 1896, 15 år gammal. Han började först i faderns fotspår och var under en tid dräng på Stävie, ett liv Olof inte avsåg fortsätta med. Han tog 20 år gammal värvning vid Wendes regemente A1 1/11 1901, där han tog examen som underbefäl 1903. Han begärde transport till Kungliga Positionsartilleriregementet i Stockholm 1905. Olof begärde avsked 1906 men angavs fortfarande som 1e konstapel i samband med dottern Merys födelse i juni 1907. Olof bodde tidigare på Varvsgatan, men flyttade efter att ha gift sig med Cecilia till Hornsgatan 156/Lignagatan 4.

Olof Johan och Cecilia, samt samtida bild från deras första bostadsadress, (huset till vänster).

Gift 1906-12-08 med Cecilia Sofia Petterson-Modin, född 1881-08-27 i Öster Säby, Torpa socken, död 1971-06-17 i Stockholm, Hedvig Eleonora. I samband med dottern Merys födelse flyttar Cecilias son Erik Joel in och blir en del av familjens hushåll som styvson till maken Olof med namnet Strand. Erik Joel som är född år 1900 har tidigare bott på Karlsvik hos sin morfar och dennes hustru sedan 1902, Klara Andersdotter.

Vid sonen Henrys födelse 1909 anges Olof som Spårvagnskonduktör. Olof jobbade sedan i tre år hos en Walldén, troligen som chaufför, men slutade i samband med en strejk. Han köper därefter hästar och har drosktrafik, han anskaffade även bilar, först en gammal De deon, sedan en Minerva och en Packard, dessa första investeringar möjliggjordes med arv efter svärfadern som avlider i juni 1912. Olof blir också utnämnd till Sergeant i reserven den 31/12 samma år.

Cecilias föräldrar Johanna och Gustav Pettersson Modin.

Cecilias far Gustav hade en kort sejour som lantbrukare. Men anges från 1876, då han gifter sig första gången i Östra Säby i hemsocknen Torpa, som sjöman och sedan styrman. Cecilias mor Johanna är även hon från samma by och står när paret gifter sig, som piga hos en hemmansbrukare och skeppare Göran Eriksson. I oktober 1890 köper familjen mark i Östra Säby från en Anders Ewald Gustavsson och låter bygga fastigheten Karlsvik. Nu benämns Gustaf som Ångbåtsbefälhavare. Familjen har vuxit med totalt fem barn och i hushållet finns nu också en piga vid namn Carolina Andersdotter.

Cecilias uppväxthem fastigheten Karlsvik i Östra Säby, sent 1800-tal och 2015.

Cecilias mor Johanna går bort 1899 i Lunginflammation, efter att ha räddat ett barn som gått ner sig i isen. 1902 gifter fadern Gustav om sig med Klara Andersdotter. Klara lär ha krävt att Gustav skulle avsluta sjömanslivet och efter att de gift sig köpte Gustav en fraktbåt med namnet "Sigge". Han anställde sedan en skeppare som fraktade gods på Strömma kanal mellan Stockholm och Smedjebacken. De säljer Karlsvik och flyttar med de kvarvarande barnen till Strömsholms väg 4 i byn Borgåsund, i Kolbäcks socken. Huset köpte familjen av en pråmskeppare Andersson, som sedan fick bo kvar i huset till sin bortgång. Efter Gustavs bortgång 1912 och förrättat arvsskifte bor Klara kvar i huset, vilket senare inköptes av Olof och Cecilia, som i sin tur sålde det vidare till en Axel Hane.

Cecilias uppväxthem Karlsvik sett från vattnet.

Cecilias bror Carl Leonard bodde på samma adress som makarna 1911. Kanske var det så att det var via Carl Leonard, Olof kom att lära känna Cecilia. Carl Leonard var även han först stamanställd konstapel, sedan chaufför och därefter vid postverket. Han blev vigd 1912 med Sigrid, en granne i huset och flyttade 1913 till Hornsgatan 114. Carl Leonard avlider snart därefter i Spanska sjukan.

Familjen flyttar 1914 till en trerumslägenhet på Högalidsgatan 42. De hade även Olofs yngre syster Emelie, med make och två med Mery och Henry jämnåriga barn, inneboende sedan 1911 och fram till 1915. Styvsonen Erik Joel lämnar folkskolan i oktober 1913. Han konfirmerar sig och har sin första anställning två år senare i oktober 1915 som biträde vid Stentryckeriet hos AB Centraltryckeriet i Stockholm, men flyttar redan samma år till Eskilstuna till en fabrikör Stenkvist. (Se vidare i Cecilia Sofia Pettersson Modin antavla.)

Olof startade AB Hornstullsgaraget 1921. Det var en garagerörelse med full service, tvättning och smörjning samt smärre reparationer. Arealen var 1800 kvm med utrymme för 20 vagnar. Han var också återförsäljare av Gulfs bensin och oljor. Han står vidare som delägare och styrelseledamot och sedan dess ordförande och Verkställande Direktör från 1931.

Vy över Hornstull med garaget markerat.

1922 fick Olof, tillsammans med droskägaren K. I Jansson, trafiktillstånd för busslinjer på sträckan Midsommarkransen-Långsjö med utsträckning 1924 till Hornsgatan. I samband med detta flyttade familjen till Hägersten i Brännkyrka församling, men redan ett halvår senare 1925 till Långholmsgatan 26 i Högalids församling där Olof också hade kontor på Brännkyrkagatan 136.

Samhället i stort hade börjat organisera sig i nya former. Fackföreningar bildades och arbetsgivarsidan organiserade sig den också. Droskägarna hade redan 1917 bildat Sveriges Trafikbilägares Riksförbund (STR) och från 1923 kunde även bussägare bli medlemmar. Efter första världskrigets slut växte trafiknäringarna snabbt och då busstrafiken till stor del reglerades regionalt organiserade sig bussägarna i samma områden. I Stockholm bildades 1922 Stockholms Omnibusägareförening. Lokalföreningarna försökte bland annat påverka myndighetskrav gällande allt ifrån uniformer till bussarnas utformning och motverka nya skatter. Men de var också motpart till fackförbunden och arbetstagarfrågor upptog en stor del av tiden.

Olof Johan Strand med chaufförен och systersonen Hilding Nilsson, år 1928.

Inom ovan nämnda STR växte spänningarna när fler medlemmar från olika trafikslag tillkom. Bussens konkurrens med järnvägen gjorde att SJ utövade ett starkt tryck mot bussägarna, som upplevde att de behövde ett starkare stöd från sin organisation. Det hela slutade med att de lokala bussägarna bildade en egen fristående organisation 1928, Sveriges Omnibusägares Riksförbund (SOR).
Olof var själv mycket engagerad i dessa rörelser. Han var en av stiftarna och sedan även ordförande i Sveriges Omnibussägareförening, Vice Ordförande i såväl Sveriges trafikbilägaresförening som Stockholms Omnibussägareförenings styrelser. Detta engagemang var säkert väl känt på arbetstagarsidan och Olof var också utsatt för en sju veckor lång strejkaktion i slutet av 1920-talet.

Olof Johan Strand (uppe t.v.) med styrelsen för SOR, förste ordföranden Ernst Kihlberg sittande till höger.

1930 var ett turbulent år för busstrafiken i södra Stockholm med konsolidering av de flertalet mindre bussbolag som var verksamma. Först ut var bildandet av Brännkyrka Trafik AB i april, därefter Södertörns Trafik AB den 20 september. En vecka senare överlät Olof och K. I Jansson Omnibusverksamheten till Stockholms Spårvägar, vilka påbörjat bussverksamhet i centrala Stockholm utöver spårvagnstrafiken 1925. De överlåtna tillstånden blev linjerna 64, 65 och 67.

Efter avyttrandet av omnibussverksamheten startade Olof Yellow Cab och var dess Verkställande Direktör 1930-33. Yellow Cab var ett av de större taxiföretagen i Stockholm med ett 30-tal bilar.

De nära banden och omsorgen om familjen i Skåne var fortsatt stark. Olof anställde den år 1922 avlidna systern Annas två äldre söner, Alvar först som Omnibusschaufför 1927 och från 1930 som tvättare, och Hilding 1928 som Omnibusschafför samt reparatör och från 1931 till 1935 som taxichaufför, varefter Hilding återvände till fadern och föräldrarnas gård i Asmundtorp. Vid samma tid, i mitten av 1930-talet bodde även Olofs mor Kerstin under en period inneboende hos makarna, men återflyttade snart till dottern Annas make och dennes återflyttade son Hilding i Asmundtorp, då ”Stockholm inte var mycket att ha”.

I samband med Krugerkraschen och den finansiella turbulens som följde 1932, valde makarna att göra bodelning där affärerna låg på Olof personligen och övrigt bohag tilldelades Cecilia. Man kan då se att Olofs innehav i Yellow Cab bestod av 400 aktier a 100 kr, samt en personlig fordran på bolaget på 33000 kr. Aktierna var dock endast värderade till 20000, vilket kan vara skälet till bodelningen. Olof hade också 160 aktier a 100 kr i Hornstullsgaraget vilka värderades till 6400 kr. Det fanns också en större skuld till Svensk-engelska mineralolje AB om 16 850 kr, samt ytterligare skulder om 4000 kr, alltså totalt 22000 kr. Alla skulder tilldelades Olof.

Olof engagerade sig även inom drosktrafiken i organisatoriska frågor och var Vice Ordförande i Sveriges trafikbilägaresförening. Han var vidare en av stiftarna av försäkringsbolaget Trafik samt dess förste styrelseordförande m.m.

En av Olof Johans droskor under färd samt annan dito parkerad utanför Hornsullsgaraget.

Olof var också fortsatt mycket engagerad inom det militära och var vice ordförande i Underofficersklubben Reserv under åren 1922-24, 28-29, sedan dess ordförande under åren 1930-33 och blev utnämnd till Styckjunkare i Smålands Artilleriregementes reserv 1935 (transport till A6 reserv 1927 då A9 lades ner).

Underofficersklubbens årsmiddag på högloftet med ordföranden Olof Johan Strand. Nybrogatan 64.

Makarna flyttade 1932 med sonen Henry till en större våning på Nybrogatan 64 i Hedvig Eleonora invid sonens regemente A1 och slutligen till Tyskbagaregatan 7. Sonen Henry är fortsatt skriven hos föräldrarna fram tills han gifter sig 1935. Olof och Cecilia innehade också en sommarbostad på Lagnö Norra.

Olof Johan Strand firar 60 år med barn och barnbarn. Familjens sommarbostad på Norra Lagnö.

Barn:

Mery Cecilia Strandh, född 1907-06-07, se familj 25.
Olof Henry! Strand, född 1909-01-14, se familj 26.
Erik Joel Strandh, född 1900-02-06, se familj 27.

Familj 25

Mery Cecilia Strandh (från familj 24), född 1907-06-07 i Stockholm, Maria, död 1992-10-18 i Stockholm. Hotellchef m.m. i Stockholm. Begravd Stockholms norra begravningsplats, kvarter 10E, nr 79.

Mery och maken Curt Rossell.

Mery jobbar under en tid som kontorist på Philipsson bilfirma. Hon startar sedan en egen syateljé och är under ungdomsåren aktiv i Blå Stjärnan. Lite speciellt för tiden, men samtidigt logiskt med tanke på pappa Olofs verksamheter, var väl också att Mery tar körkort 1930 och är aktiv i kungliga automobilklubben, (KAK). Hon gifter sig 1931-05-17 i Maria Kyrka Stockholm med Eric Becker. Troligen är Eric även han anställd på Philipsson. Äktenskapet blir inte långvarigt och det är oklart varför.

Mery gifter om sig 1937 i Saltsjöbadens Kyrka med Curt Rossell.

Bröllopsmiddag, Mery med fadern Olof och brodern Henry. Cecilia, Curt och svägerskan Adrienne.

Curts far, Fritz Olof Herman Rossell, var disponent och verkställande direktör vid den Molinderska konservfabriken på Folkungatan 38, där Kurt också växer upp med modern Anna Maria Lovisa Ekman och sin syster Maud, gift Petzold.

Molinderska konservfabriken i Katarina församling och dess VD Fritz Olof Herman Rossell.

Vid vigseln med Mery anges Kurt som tjänsteman, men han kom senare att ägna sig åt krögaryrket. Under en tid var han hovmästare på Grand Hotel, men bestämde sig sedan för att driva egen hotell och restaurangrörelse med Mery. Makarna var sedan tidigare bekanta, kanske genom Kurts syster Maud. Ett par år efter att de gift sig inköps Hotel Continental i Örebro som drivs under åren 1945-59. Mot slutet av 1940-talet hade hotellet 50 enkel- och dubbelrum. Matsal och festvåning fanns på bottenvåningen. Utanför Örebro har makarna också sitt sommarhus Sippola. De lever ett mycket aktivt och socialt liv. Paret är också konstintresserade och stöttar ett flertal unga konstnärer.

Mery och Curts hotell i Örebro, samt deras sommarhus Sippola.

Strax innan jul 1953 känner sig Curt krasslig och uppsöker läkare, därefter går det fort. Curt har skelettcancer och avlider redan dagen innan julafton. Han begravs på Stockholms norra begravningsplats, kvarter 10E, nr 79 i den Strandska graven. Mery fortsätter att driva hotell Continental fram till 1959 då hon avvecklar rörelsen och blir husmor på hotell Teknis i Örebro. Där stannar hon fram till 1969. Mery är aktiv inom bilkåristerna och är under en period även chef för Örebro bilkårister. Hon har även ett aktivt engagemang inom Röda Korset.

Efter tio år på hotell Teknis bestämmer sig Mery för att återvända till Stockholm och tar jobb som chefshusfru på Grand hotel i Stockholm. Hon erbjöds detta jobb av hotellchefen Bror Björud som var tidigare bekant från Örebro, där han var chef på Stora hotellet. Nu flyttar hon in i föräldrarnas gamla lägenhet på Tyskbagargatan 7. Lägenheten står tom då modern Cecilia har blivit dement och flyttat in på ett äldreboende.

I Stockholm finns brorsonen Ove och hans familj vilka står Mery mycket nära. Relationen är dålig med brodern Henry, så även för brorsonen Ove och Mery kommer att bli en central person för Oves familj under många år. Här finns också kusinen Stina Björklund samt många goda vänner som Sue och systrarna Ersson, som Mery har tät kontakt med. Hon har också fortsatt kontakt med Curts syster Maud och hennes make Fritz Åke Petzold. Hon blir Vice Ordförande i sällskapet Vallonättlingarna och föräras en medalj av den Belgiske ambassadören som tack för sitt arbete. Engagemanget och det aktiva föreningslivet finns alltid kvar.

Mery 80 år 1987 med brorsonsonen Fredrik. Begravd tillsammans med Kurt i föräldragraven i Stockholm.

Familj 26

Olof Henry Strand (från familj 24), född 1909-01-14 i Stockholm, Maria, död 1990-01-01 i Malmö. Major i Stockholm. Begravd Stockholms norra begravningsplats kvarter 13A, nr 316 (J.W. Langelius).

Henry Strandh och Adrienne Gullberg.

Henry kallades under sin uppväxt för "Negern" på grund av sin mörka hy och anges som en kämpaglad ledare för en av de två pojkligor som fanns i södra bergen på Södermalm i Stockholm. Ligorna kallades ”Hemmets vedgård” och nämns i bl.a. dåvarande kamraten och sedemera skådespelaren Stig Järrels memoarer. Dessa ”kämpade” med slangbellor och dylikt sinsemellan och ibland tillsammans mot frigångarna från Långholmens fängelse som kom för att stjäla ved från kvarterens innegårdar. Han är även omskriven för sitt mycket fördelaktiga yttre. Krönikören Kid Severin som gick i Henrys klass skrev bl.a. i sina memoarer hur klassens flickor sjöng "Gläns över Henry Strandh" vid morgonsången. Henry var sedan under studentåren aktiv i Landstormen där han fick befälsexamen 1927. Han tog studentexamen vid Södra Latin 10/5 1928. Med Orvar Groth, bästa vännen från dessa år, hade Henry kontakt livet ut.

1929 i juni blev Henry antagen som Officersaspirant vid Svea Artilleriregemente (A1) och utexaminerades efter Officersaspirantskolan i Kristianstad 1929-30 och Karlberg 1930-32 som Fänrik i april 1932.

Innan utbildningen vid AIHS 1934-36 blev Henry god vän med Carl Silfverstolpe som då var gift med Ingeborg Gullberg. Genom denna bekantskap träffade han Ingeborgs yngre syster Adrienne, dotter till framlidne Grekiske generalkonsuln Herman Gullberg och Elin Thernström. Tycke uppstår och trots modern Elins protester så gifter sig paret redan hösten 1935. (Se familj 27 om släkten Thernström).

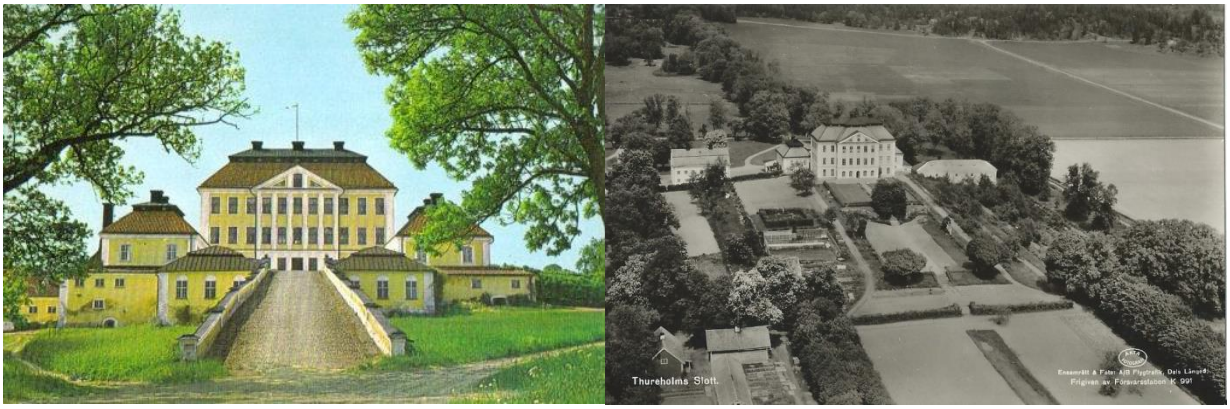
Gift 1935-09-30 i S:t Jacob med Adrienne Gullberg, född 1913-01-01 i Stockholm, död 2002-02-02 i Stockholm.

Adriennes far Herman etablerade företaget Gullberg & Co 1909. Samma år blev han utnämnd till Grekisk Generalkonsul och skiljdes från sin första hustru Gunborg, vilken var mor till Ingeborg Gullberg. Genom sin gode vän Anders Stridbeck träffade Herman sedan Elin som var inackorderad hos Anders moder för att studera musik i Stockholm. Då Elin var endast 17 år när de träffades, fick äktenskap vänta på ett godkännande av Elins fader, men därefter stod ett stort bröllop i Kalmar domkyrka 1910. 1915 anges han som syssloman för Sverige avseende Kungliga Octroierede Aktiesällskap. Kontoret ligger då på Regeringsgatan 35.

Elin Thernström och Herman Gullberg

Familjen var bosatt på Strandvägen 17-19 och sedan på Linnegatan 7. Herman inköpte som sommarbostad Karl Gerhards villa i Saltsjöbaden och lät därefter renovera och tillbygga fastigheten Älvsala på Värmdön. Därefter inköptes Fiholm som snart såldes och familjen flyttade vidare till Mälsåker.
I och med övertagandet av godset kom Herman att bli landets siste godsägare med patronatsrätt, d.v.s. den som tillsatte prästen i Jäders församling. 1920, efter företaget Söderbergs konkurs i vilket Herman hade ett stort innehav av aktier, såldes Mälsåker till Baron Åkerhielm.

Tureholms slott.

Under denna turbulenta period opererades Herman i Carlsbad. När situationen hade stabiliserats inköptes Thureholm som till skillnad från Mälsåker genererade avkastning från utarrenderad mark.
Adrienne och hennes bröder bodde tidvis inne i Stockholm på Strandvägen samt under perioder på familjens gods. Hon läste vid Lyceum för flickor på Kommendörsgatan under tiden på Mälsåker.
1921, efter att familjen flyttat till Tureholm studerade Adrienne för guvernant, tidvis tillsammans med sin kusin Sonja Sjöstedt vars familj under ett par år bodde i en av flyglarna på Tureholm.

Sista året av studier 1929-30, tillbringades på flickskolan Bouffemont utanför Paris, där hon lärde känna sin genom alla år bästa väninna Rhea Greuling, gift Aminoff.

Slottet Bouffemont utanför Paris.

Adrienne var under flera år aktiv inom ungdomspolitiken för unghögern och medlem av Nationella ungdomsförbundet i Stockholm. 1932 var hon med i kommittén för en nationell riksinsamling vilken bl.a. syftade till kampen mot en "röd" klasspolitik. Riksdagen hade fortfarande två kammare och majoriteten i andra kammaren hade uppnåtts med knapp nöd. I samband med detta lät man arrangera ett stort möte på Tureholm med nära 500 deltagare. Studiesekreterare Uno Hammarström höll tal på temat "Det svenska rättssamhället". Pappa Herman höll tacktal och utropade leve för konung och fäderneland. Sedan bjöd man på dans i stora logen och även visningar på slottet för 50 öre per person. Året efter blev Adrienne även inbjuden att dricka te hos kungen på Stockholms slott, det var Soaré på inbjudan av Stockholms stad och i oktober blev hon även invald som medlem i "Den fria högerns klubb". Nu bodde Adrienne på Norra Blasieholmsgatan 5.

Efter bröllopet bosätter sig makarna den 20/9-1935 på Karlavägen 20, för att därefter tillsammans under tiden 22/8-1936–30/8 1937 flytta till ridskolan i Strömsholm varefter Henry blir utnämnd till Löjtnant.

Henry på hästen Häxan under utbildning på Strömsholm och karikatyr från tiden vid KHS.

Familjen bosätter sig den 30/8-37 vid den nybyggda Tessinparken på Gärdet på Storskärsgatan 6, men flyttar i januari 1941 till Marma, där Henry tjänstgör som signalofficer vid krigsförband och blir utnämnd till Kapten i oktober samma år. Under perioden 1942-43 är han elev vid Krigshögskolan (KHS) varvat med tjänstgöring som Batterichef vid krigs och utbildningsförband, från 1945 Batterichef vid A5.

Henry är en mycket framstående ryttare och tävlar framför allt i hoppning. Han är med i landslaget och deltager i flertalet tävlingar bl.a. vid Stockholms Fältrittklubbs tävlingar representerandes A1 och är uttagen att tävla för Sverige i hoppning vid OS 1948. Han tjänstgör som adjutant till den sedemera avlidne kronprinsen Gustaf Adolf, vilken precis som Henry är en mycket framstående ryttare och medlem i landslaget.

A1 lag i fältritt 1937. Från vänster Dyrssén, Morath, St Cyr och Henry.

Kronprinsens och många andra officerares mycket positiva syn på Hitlertyskland delas av Henry vilket är något som kommer att prägla honom livet ut och säkerligen även påverkar hans karriär mycket negativt. Henry skadas vid en bilolycka 1947 då familjens bil blir påkörd av en berusad bagare. Hans ena knä blir förstört och fortsatt trupptjänst och tävlande omöjliggörs. Av deltagandet i OS blir det ingenting av.

Familjens bil efter påkörningen i juni 1747.

Henry tjänstgör därefter som adjutant hos Överkommendanten Gustav Dyrssén i Stockholm. Denne var en äldre kollega från A1 och Henrys regementschef till 1941. Gustav Dyrssén var också en framstående ryttare och de har tidigare tillsammans varit uttagna att representera regementet vid tävlingar. Henry är även i sin roll militär rådgivare på Länsstyrelsen. 1957 tar Gustaf Dyrssén avsked och året därpå pensionerar sig även Henry från det militära.

Smultronstället Lagnö där tre generationer samlades under avslappnade former på somrarna.

På sommaren flyttade familjen tillsammans med Olof och Cecilia ut till sommarnöjet på Lagnö. På övervåningen bodde Henry och Adrienne med barnen och Olof och Cecilia på nedervåningen. På Olofsdagen var det "stor uppvaktning" av tre herrar Olof med chokladtårta och de kvinnliga medlemmarna av familjen utklädda i kostym.

Familjen bor sedan till och från under några år utomlands, både i Spanien och i Frankrike. Sonen Ove har då lämnat hemmet men dottern Madeleine finns med. Madeleine studerar språk och får bl.a. 1960 stipendium för att studera spanska i Malaga. Efter hemkomsten bor man fortsatt kvar i sin lägenhet på Storskärsgatan. I augusti 1964 gifter sig dottern Madeleine.

Bröllop i Adolf Fredriks kyrka. Bruden Madeleine, Pappa Henry håller välkomsttal och sedan storebror Ove.

1/9-1966 flyttar Adrienne och Henry för att bosätta sig på Tessins väg 2 i Malmö, där paret fortlever sitt liv tills Henry går bort 1990. Man umgås fortsatt mycket med Henrys gamla kollegor från det militära och Adriennes barndomskamrater. Även med dottern Madeleine har man tät kontakt. Nya bekanta lokalt träffar man självklart också och man lever, framförallt genom Adrienne, ett aktivt socialt liv.

När modern Cecilia går bort i juni 1971 krånglade det dock till sig ordentligt. Henry och systern Mery kommer ihop sig om vem som gjort vad och fördelning av tillgångar. Att Mery flyttat in i moderns lägenhet kommer på tal och det ena leder till det andra. Till slut bryter man helt med varandra, barnen Ove och Madeleine dras också in. Ove tar Merys parti och Madeleine Henrys. Att Oves fru Birgitta är kusin med Adrienne gör det hela inte lättar, hela släkten påverkas på något sätt. Kontakten mellan Henry och Mery återupptas aldrig och med sonen Ove och hans familj först nästan tio år senare, i samband med att Adriennes mor och Birgittas faster Elin går bort och att dottern Madeleine skiljer sig 1982.

Därefter återupptas umgänget med sonen Ove och hans familj, men riktigt nära varandra kommer man aldrig. 1985 har makarna en stor galej då man firar 50 år som äkta makar. Nu återförenas släkt och vänner från hela världen i Malmö för festligheter.

Guldbröllop Henry och Adrienne.

Efter detta fortlever livet i Malmö. Kontakten med son, sondotter och sonsonen Fredrik blir tätare men Henry blir allt sämre och avlider 1990. Ett par år senare flyttar Adrienne tillbaks till Stockholm för att komma närmare återstående släkt och vänner som nu framförallt finns i Stockholm. Adrienne fortsätter med sitt aktiva och sociala liv och år 2000 kommer så det i alla år efterlängtade barnbarnsbarnet, som också får namnet Adrienne. De sista åren tillbringar hon på Brommagården i Stockholm, aktiv in i det sista.

Adrienne Strand 80 år, tre generationer av familjen Strand samlad.

På bilderna nedan återfinnes fem generationer av familjen Strand. Första bilden med Olof Johan Strand sittandes i mitten, sittandes till höger sonen Henry Strandh och i knät sonsonen Ove Strand. På nästa bild sittandes Adrienne Strandh, född Gullberg och gift med Henry Strand, stående till vänster sonen Ove och till höger sonsonen Fredrik, liggandes i knäet sonsondottern Adrienne Strand.

Fem generationer av familjen Strand. Till vänster sonsonen Ove i mitten och sedan som farfadern Ove till höger.

Barn:

1. Olof Herman Ove Strand, född 1937-03-01 i Stockholm, Oscar, död 2011-06-20 i Stockholm, Brännkyrka, (av Strupcancer). Planerare i Stockholm, Hägersten. Askan spridd i minneslunden vid Galärvarvet i Stockholm. Se familj 28.
2. Madeleine Eva Strandh, född 1942-09-09 i Stockholm. Receptionist i Stockholm, Ekerö.

Familj 27

Olof Herman Ove Strand, född 1937-03-01 i Stockholm, Oscar, död 2011-06-20 (begravd 2011-07-07) i Stockholm, Brännkyrka, (av Strupcancer). Planerare i Stockholm, Hägersten. Askan spridd i minneslunden vid Galärvarvet i Stockholm.

Ove och hustrun Birgitta Thernström.

Ove bodde i Marma under faderns tjänstgöring 1941-1943 på A1. Familjen flyttade därefter till Storskärsgatan 6 i Sthlm. Han studerade i Hedvig Eleonora, Gärdesskolan samt Östra Real. Sedan vidare vid Stockholms Stads Handelsgymnasium och Stockholms Handelsskola. Under tiden i gymnasiet var det spänt mellan fadern Henry och Ove. Han förlovade sig också med Nicole Couterier, vilken sedemera blev gudmor till sonen Fredrik.

Familjen reste mycket och Ove fick en gedigen introduktion till arkitektur och konst, något som satt kvar hela livet. Han fick också lära sig rida, bland annat dressyr via en av Henrys kollegor och tävlingskamrater Henri St. Cyr, sedemera OS medaljör. Framför allt somrarna tillbringades på farföräldrarnas landställe på Lagnö. Enligt dåtidens sed flyttade man helt enkelt ut dit på somrarna, något som uppenbarligen var mycket uppskattat. Kontakten med Oves faster Mery och hennes make Curt Rossell var mycket nära och han fick även jobba på makarnas hotell Continental i Örebro. En näring som Ove själv mycket uppskattade, framförallt att jobba med kockarna i restaurangens kök och kärleken till matlagning fanns kvar hela livet.

Fadern Henry uttryckte en stark önskan att Ove skulle utbilda sig till officer, och genom morbrodern Vice Amiral Samuelsson sökte man bereda plats inom flottan. Detta var dock inte den flotta som Ove själv strävade emot, Ove hade släktens sjömannablod i sina ådror och ville ut på världshaven. Värnplikten kom att fullgöras vid plutonsbefälsskolan på I 21 i Sollefteå 1955-56. Efter avslutad värnplikt fick Ove jobb på John Ericsson plattsättning som kamrersassistent och kvarstannade där under åren 1956-59.

Ove mönstrade sedan på och var till havs var under åren 1959-62. Han jobbade sig snabbt upp i hierarkin och fick snart stå som styrman med många följande minnen från världsomseglingar på stora oljetankers. Avsikten var nu att utbilda sig till sjökapten. Förhållandet till föräldrarna var ansträngt men farmor Cecilia lyckades locka hem Ove till Stockholm i samband med hans födelsedag. Han träffade på sin 25-års middag, vilken firades hos mormodern Elin Gullberg (f. Thernström), moderns kusin Birgitta Thernström och friade redan samma kväll. Påföljande år så gifter de sig. I och med detta kom familjerna Olof Johan Strand och Oscar Joachim Thernström i princip helt att giftas ihop. Oscar dotterdotter Adrienne med Henry Strand och sedan hans sondotter Birgitta med Ove Strand.

Bröllop mellan Ove Strand och Birgitta Thernström 1963-05-11 Gyllene Uttern.

Birgitta var uppvuxen i Kalmar och bodde sina första år där på Västerlånggatan, men flyttade efter farmoderns bortgång med föräldrar och syskon till familjens fastighet på Norra Långgatan 17.

1934 efter farfadern Oscars bortgång tar Birgittas far Einar över familjens företag. Han har vid sidan startat Kolonialfirma Kronprins Kaffe. Båda rörelserna är mycket solida. Utöver detta är han också representant för Svenska Shell i Kalmar med omnejd. Birgittas mor Brita är också hon uppvuxen i Kalmar. Hon har i ett första äktenskap sonen Björn Scholander och läser efter skilsmässa från sin första make franska vid Sorbonne i Paris i olika omgångar under åren 1930-32, innan äktenskapet med Einar.

Birgittas far Einar Thernström och farfar Oscar. Oscar var ju även mormorsfar till Ove.

Med kriget kommer också den ekonomiska katastrofen för Birgittas familj. En anställd förskingrar gravt i företagets kassa och företagets jurist upptäcker inget. Tyvärr har denne, trots 2 hjärnblödningar, Einars fulla tilltro. Det hela upptäcks av Brita men då är det försent. 1944 går företaget i konkurs och överlåts till AB C.H. Ohlsson.
Det var svårt för fadern Einar att klara pressen med den ekonomiska situation som uppkommit. 1947 får han en hjärtinfarkt. Einar repar sig aldrig riktigt och därefter driver han enbart en del agenturaffärer.

Modern Brita var under kriget mycket aktiv med krigsbarn både från Finland och från Frankrike. Hon jobbar också med utbildning av lottor och anställs i slutet av 1940-talet på flygflottiljen F 12 i Kalmar som flyglottachef för Östra Småland. Brita är en av de få kvinnor inom flygvapnet som får kaptens grad - dock inte Kaptens lön. Brita ansvarar under flera år för flertalet kurser dagtid och kvällstid, och gör många resor inom Sverige i samband med detta. Hon erhåller många fina utmärkelser i silver och guld för sina insatser för flygvapnet. Hon är också påtänkt som Rikslottachef.

Birgitta läste vid Rostads Folkskola 1947-51 och därefter Flickskolan 1951-58. Pappa Einar avlider en natt 1957 på sitt kontor av en ny hjärtinfarkt och upptäcks på morgonen sittandes stilla i sin stol av Birgitta.

På moderns anmodan flyttar Birgitta 1959 till Stockholm och tar där tillfällig anställning på Thulebolaget via bekanta. Hon åker därefter som Au Pair till Harrogate i England 1959-60. Hon läster efter hemkomsten vidare på Barlock 1960 och börjar sedan på Handelsbanken i Stockholm 1961. Birgitta bodde under denna tid på Värtavägen där modern Brita ordnat bostad åt både Birgitta och systern Margareta.

Under de fyra första åren efter att Birgitta träffat Ove bodde paret i Birgittas lägenhet på Värtavägen, efter 1964 även med sonen Fredrik. 1967 flyttade familjen till Hägersten i södra Stockholm. Birgitta studerade efter Fredriks födelse till bankrevisor och blev den förste kvinnlige bankrevisorn inom affärsbankerna 1975, sedermera även bankkamrer 1979.

Birgittas mor Brita pensioneras vid 67 års ålder, 1972 och lever därefter ett aktivt liv med många vänner och bekanta. Hon tar en mycket aktiv del i Birgitta och de övriga syskonens förehavanden, ibland inte helt uppskattat, men bor hela tiden kvar i Kalmar till sin bortgång 1985. I tidningars nekrologer hyllas hon som en föregångare och nybyggare i sitt arbete med att bygga upp det kvinnliga försvaret i Sverige.

Efter att ha mönstrat av för ett liv på land med Birgitta, återvänder Ove till John Ericsson plattsättning under åren 1962-72. Han tar sedan anställning på Stockholms Stenentreprenader 1972-74, Inter Miljövård AB 1974-81. Wasabolaget 1981-92 där han är kalkylchef och sedan till ISS där Ove i flera olika konstellationer jobbar med försäljning och kalkylering från 1992 fram till pensionen 2002. Han är mycket uppskattad och har hela tiden förtroendeposter på företagen där han jobbar.
Även om engagemanget är stort finns det dock hela tiden en gräns. Ove vägrar ta på sig formella chefsuppdrag, det är till och med så att han byter företag när pressen blir för stor.

Livet fortskrider i Hägersten under sonen Fredriks uppväxt. Under flera år blir familjens lilla trerummare en samlingsplats för flera av den äldre generationen i familjen. Ove får ikläda sig rollen som familjefar med ständiga och oftast uppskattade besök av sin faster med kusiner, svärmor och mormor (vilka ju var svägerskor) och flera andra mer eller mindre nära släktingar. I och med att alla på något sätt är släkt med alla och trots att det hela tiden ligger och pyr över gamla, nya och förmodade oförätter. Detta är inte en roll som Ove alltid är helt bekväm med, men ändock accepterar.

På tidigt 1970-tal bryts ju kontakten med Ove föräldrar, kort därefter också med system Madeleine. Ove och Birgitta har ju tagit parti för Oves faster Mery och hon blir fortsatt en mycket central person i familjen liv, då även relationen till svärmor Brita, (som ju är svägerska till Oves mormoder) tidvis är ansträngd. Men Birgittas systrar och brodern Björn bor snart alla i Stockholm, så det blir ett fortsatt nära umgänge med dessa delar av släkten. Vänner och bekanta finns det också gott om.

Det är nya tider och både Ove och Birgitta förvärvsarbetar full tid. Då Birgitta fått cancer i livmodern kort efter Fredriks födelse blir det inga fler barn. Man funderar under en period på att flytta till hus, gärna närmre Birgittas tvillingsyster Margareta i Täby, men blir kvar i Hägersten. Farföräldrarnas landställe har sålts i samband med deras bortgång och makarna skaffar inget eget. Ove är som Birgitta säger ett ”asfaltsbarn”. Till en början så hyr man sommarställe på Gotland och hyr även gård på Åland.
Ett par regniga somrar tillbringas utanför Rättvik i Dalarna, men efter detta bestämmer man sig för att åka utomlands. Framförallt Rumänien är populärt.

Detta blir upptakten till ett ganska intensivt resande och allt efter som tiden medger det så reser man allt mer. Efter pensionen stannar man utomlands månader i sträck. Innan dess har man dock valt att separera. Birgitta reser mycket i jobbet och Oves negativa syn på detta gör inte saken bättre. Efter en spänningsfylld separation flyttar Birgitta till en egen lägenhet. Detta utvecklas dock till en nystart och man lever därefter ett fortsatt liv som gifta, med tätt umgänge och många resor. Dock har man separata boenden, något som båda anser sig vara mycket nöjda med.

Makarna flyttar sedan gemensamt båda två till Blomsterfondens boende i Älvsjö, där man bor som grannar i samma hus fram till dess av Ove avlider sommaren 2011. Birgitta flyttar då vidare till Blomsterfondens boende på Svalnäs i Djursholm. Birgitta umgås fortsatt med familj och vänner och är ofta väl sedd gäst hemma hos sonen med familj ute på Lidingö. Birgittas lungor blir dock allt sämre och efter en lång och svår sommar/höst så avlider hon stilla i oktober 2018, med sonen Fredrik vid sin sida.

Till vänster familjen Strands första gravplats. Till höger den sammanslagna grav och minnesplatsen, (båda på Stockholms norra begravningsplats) kvarter 13A, nr 316 (J.W. Langelius-Strand).

Familj 28

Emelie Elisabeth Persson (från familj 20), född 1884-11-19 i Barsebäck nr: 35, Barsebäck, död 1983-10-28 i Stockholm, Oscar. Flyttade 1911 med familjen från Landskrona till brodern Olof, Hornsgatan 156.

Gift med Peter A. "Petter" Svensson, född 1884-11-20 i Löddeköping, Hässeldalen, död 1968-12-19 i Stockholm, Oscar. Chaufför/Droskägare. Begravd på Norra begravningsplatsen 10A, nr 170B.

Barn:

1. Arvid! Lennart Svensson, född 1907-07-09, se familj 30.
2. Carl Egron! Svensson, född 1910-12-18, se familj 31.

Familj 29

Arvid Lennart Svensson (från familj 29), född 1907-07-09 i Löddeköping, död 1987-02-28 i Stockholm, Johannes. Begravningsentreprenör. Arvid övertog Fridolf Lundbergs begravningsbyrå. Bosatt på Odengatan och sedan på Birger Jarlsgatan 79.

Gift med Agnes Sonia Kristina Kjellberg, född 1910-06-07 i Stensele, död 1979-10-29 i Stockholm.

Familj 30

Carl Egron Svensson (från familj 29), född 1910-12-18 i Landskrona, död 1967-08-31 i Stockholm, Kungsholmen. Försäljare (bilar och kullager).

Gift 1935 med Karin Linnéa Svensson, född 1909-11-21 i Stockholm, Brännkyrka.

Petter Svensson 50 år, till vänster parets söner och till höger Kerstin, Olof och Cecilia.